

Sygn. akt II K 131/20

PR 1 Ds 1647.19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 sierpnia 2020r.

Sąd Rejonowy w R a c i b o r z u Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Jacek Lewicki

Protokolant: Sebastian Sroka

w obecności Prokuratora: ---

po rozpoznaniu w dniach: 07.07.2020r. i 12.08.2020r.

sprawy:

M. P.

s. E. i L.

ur. (...) w R.

oskarżonego o to, że:

1. w dniu 2 września 2019r. w R., na ul. (...), znajdując się pod wpływem środków odurzających w postaci (...), w stężeniu we krwi nie mniejszym niż 188,4 ng/ml oraz (...) w stężeniu we krwi nie mniejszym niż 14,9 ng/ml, tj. pod wpływem substancji psychotropowej oraz nowej substancji psychoaktywnej w myśl ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny w postaci samochodu osobowego marki M. (...) nr rej. (...);

tj. o czyn z art. 178a § 1 kk

2. w dniu 2 września 2019r. w R., na ul. (...), szarpiąc za klamkę drzwi wejściowych oraz podstawiając krzesło pod ladę z zamiarem wejścia do wnętrza, usiłował wdrzeć się do cudzego lokalu – przyczepy gastronomicznej, czym działał na szkodę D. C.;

tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 193 kk

1. uznaje oskarżonego M. P. za winnego popełnienia zarzucanego mu przestępstwa z art. 178a § 1 kk i za to na podstawie tego przepisu skazuje go na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

2. na podstawie art. 42 § 2 kk i art. 63 § 4 kk orzeka wobec oskarżonego tytułem środka karnego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres wynoszący 3 (trzy) lata, zaliczając na poczet orzeczonego środka karnego okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 02.09.2019r.;

3. na podstawie art. 43a § 2 kk orzeka świadczenie pieniężne w kwocie 5.000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

4. uznaje oskarżonego M. P. za winnego popełnienia zarzucanego mu przestępstwa z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 193 kk i za to na podstawie art. 14 § 1 kk w zw. z art. 193 kk skazuje go na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

5. na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk łączy wymierzone oskarżonemu kary pozbawienia wolności i orzeka karę łączną 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

6. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 kk warunkowo zawiesza wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności ustalając okres próby na 2 (dwa) lata;

7. na podstawie art. 72 § 1 pkt 2 kk zobowiązuje oskarżonego do pisemnego przeproszenia pokrzywdzonej D. C. w terminie 14 dni od uprawomocnienia się orzeczenia;

8. na podstawie art. 627 kpk zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w postaci wydatków w wysokości 645 złotych i obciąża go opłatą w kwocie 120 złotych.

Sędzia:

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	<i>II K 131/20</i>	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
o.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany,	

		jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	M. P.	<p>1. 1. w dniu 2 września 2019r. w R., na ul. (...), znajdując się pod wpływem środków odurzających w postaci (...), w stężeniu we krwi nie mniejszym niż 188,4 ng/ml oraz (...) w stężeniu we krwi nie mniejszym niż 14,9 ng/ml, tj. pod wpływem substancji psychotropowej oraz nowej substancji psychoaktywnej w myśl ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny w postaci samochodu osobowego marki M. (...) nr rej. (...);</p> <p>3. 2. w dniu 2 września 2019r. w R., na ul. (...), szarpiąc za klamkę drzwi wejściowych oraz podstawiając krzesło pod ladę z zamiarem wejścia do wnętrza, usiłował wdrzeć się do cudzego lokalu – przyczepy gastronomicznej, czym działał na szkodę D. C..</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
Dnia 02 września 2019 r. około godziny 7.30 M. P. kierujący samochodem osobowym marki M. o numerze rejestracyjnym (...) podjechał pod	Notatka urzędowa k. 2 Zeznania pokrzywdzonej D. C. Wyjaśnienia oskarżonego	k. 2 k. 13 - 14, k. 90-91 k. 63-64, k.90 k.2	

<p>znajdująca się w obok serwisu (...) przy ul. (...) w R., przyczepę gastronomiczną – foodtruck - obsługiwaną przez D. C.. M. P. nie zaparkował samochodu na znajdującym się w pobliżu przyczepy parkingu, ale podjechał bezpośrednio pod przyczepę. Z uwagi na zachowanie mężczyzny, obsługująca, znajdując się w środku przyczepy, zamknęła ją na klucz. M. P. zamówił hod-doga, a następnie udał się do samochodu, którym przyjechał. Kiedy wrócił, miał na sobie wyłącznie podkoszulek, od pasa w dół był nagi. Wobec zaistniałej sytuacji D. C. wezwała telefonicznie patrol Policji. W tym czasie mężczyzna, usiłując dostać się do wnętrza przyczepy zaczął szarpać za klamkę zamkniętych wcześniej drzwi. Był podniecony. Z uwagi na to, że drzwi były zamknięte, próba ta nie powiodła się. Kolejno oskarżony udał się na tył przyczepy, gdzie szamotał się i wydawał odgłosy. Następnie wrócił na przód przyczepy, gdzie otwarta była kłapa. Podstawił pod ladę przyczepy, przyniesione krzesło, znów próbując dostać się do jej środka przez otwartą kłapę. Miał wytrzeszczone oczy, a jego ruchy były niezgrabne i niezborne. Kiedy D. C. wyciągnęła gaz łzawiący, M. P. widząc to zaprzestał</p>	Notatka urzędowa	k. 11-12, k. 95-96
	Zeznania świadka J. M. (1)	k. 3-4
	Protokół badania śliny	k. 28
	Protokół pobrania krwi	k. 29-45
	Opinia z badań kryminalistycznych z zakresu toksykologii (...)	k. 63-64, k. 90 k. 54
	Częściowo wyjaśnienia oskarżonego	k.56 k. 93
	Informacja z (...)	k. 63-64, k. 90
	Informacja o kierowcy	
	Karta karna	
	Wyjaśnienia oskarżonego	

dalszego wdzierania się do przyczepy i oddalił się. Nagi wszedł do zaparkowanego obok przyczepy samochodu i odjechał. Podczas odjazdu D. C. zdążyła zapisać częściowo numery tablic rejestracyjnych samochodu, którym odjechał oskarżony. W czasie zdarzenia była w szoku. Po zdarzeniu miała traumę i musiała opuścić miejsce pracy. W tym okresie czasu w przyczepie pracowała tylko D. C..

M. P. udał się samochodem do sklepu (...) znajdującego się przy ul. (...) w R.. W sklepie tym osobą obsługującą była J. M. (1). Około 8.10 wszedł do salonu meblowego, gdzie kilkakrotnie korzystał z toalety. Rozglądał się po lustrach sklepowych obserwując sprzedawcę, kładł się na łóżkach, zadawał sprzedawcy pytania. Z uwagi na nienaturalne zachowanie oskarżonego J. M. (1) telefonicznie poprosiła kierownicę pracującego dla salonu o szybsze przybycie. Po jego przyjeździe, oskarżony ponownie korzystał z toalety, wyszedł ze sklepu i patrzył na jego pracowników przez sklepowe okna. Kiedy kierowca udał się w kierunku toalety, gdzie znajdować miał się oskarżony, zobaczył go stojącego tam nago.

J. M. (1) zawiadomiła Policję. Zauważyła też, że samochód oskarżonego znajdował się zaparkowany za samochodem dostawczym, czyli w innym miejscu niż w momencie przyjazdu oskarżonego pod sklep. M. P. próbował opuścić sklep przez wyjście od strony magazynu, jednak gdy pojawił się tam kierowca, spłoszył się. Na skutek zawiadomienia policyjny patrol rewiru dzielnicowych pojawił się w sklepie. Policjanci zatrzymali oskarżonego. Około godziny 10.10 M. P. został zatrzymany przez funkcjonariuszy Policji P. S. i S. S., którzy zostali skierowani do sklepu przez dyżurnego Komendy Powiatowej Policji w R.. Patrol dzielnicowych przekazał mężczyznę funkcjonariuszom, którzy dokonali badania na obecność alkoholu w wydychanym powietrzu. Pomiar dał wynik negatywny. Kolejno oskarżonego poddano badaniu na obecność środków działających podobnie do alkoholu probierzem śliny (...) z wynikiem pozytywnym na obecność (...). M. P. podczas zatrzymania chciał przestawić swój pojazd, co uniemożliwili mu funkcjonariusze Policji, którzy wobec braku wykonywania poleceń, zastosowali wobec niego

środku przymusu bezpośredniego. M. P. został przewieziony do (...) nr 3 w R., gdzie pobrano krew do badań. Z wykonanej opinii z badań kryminalistycznych z zakresu toksykologii wynika, iż o ile pomiędzy zdarzeniem a pobraniem krwi nie przyjmował związków psychoaktywnych, w dniu 2.09.2019 r. w chwili prowadzenia pojazdu znajdował się w stanie „pod wpływem środka działającego podobnie do alkoholu”, równoważnym ze stanem nietrzeźwości w odniesieniu do alkoholu etylowego (powyżej 0,5#), mając we krwi (...) w stężeniu we krwi nie mniejszym niż 188,4 ng/ml oraz (...)w stężeniu we krwi nie mniejszym niż 14,9 ng/ml.

W dniu 2 września 2019 r. M. P. zatrzymano prawo jazdy.

M. P. w chwili popełnienia czynów miał 31 lat. Posiada wykształcenie średnie techniczne. Z zawodu jest technikiem informatyki. Pracuje jako operator maszyn roboczych. Miesięcznie otrzymuje wynagrodzenie w wysokości 2000 zł brutto. Jest kawalerem. Nie posiada nikogo na utrzymaniu. Nie leczył się fizycznie, ani odwykowo, ani psychiatrycznie. Był uprzednio karany.

0.1. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
xxx	xxx	xxx	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
xxx	xxx	xxx	
2. OCena DOWOdów			
0.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1. , 2.	<p>Częściowo wyjaśnienia M. P.</p> <p>Zeznania pokrzywdzonej D. C.</p> <p>Zeznania świadka J. M. (1)</p> <p>Opinia z badań kryminalistycznych z zakresu toksykologii</p> <p>Dowody z dokumentów</p>	<p>Oskarżony nie przyznał się do zarzuconych mu czynów. W kontekście przedstawionej przez D. C. oraz J. M. (1) wersji zdarzeń należało uznać, że fakty opisane przez oskarżonego nie są prawdziwe. Dano mu wiarę jedynie w tym zakresie, iż w dniu 2 września 2019 r. przyjechał pod przyczepę gastronomiczną na ul. (...) w R., z którego to miejsca oddalił się, a następnie przebywał w sklepie (...) przy ul. (...) w R. oraz, że tego</p>	

dnia spożywał substancje odurzające, a w momencie interwencji Policji nie kierował samochodem, gdyż był on zaparkowany przy sklepie. Nie dano mu jednak wiary co do tego, że nie chciał wtargnąć do budki z kebabem, a chciał porozmawiać jedynie z obsługującą tam panią, która jak się potem okazało nie była tą osobą, z którą chciał porozmawiać oraz, że jedynie dotknął klamki przyczepy gastronomicznej. Nie jest także prawdą, twierdzenie oskarżonego, że nie prowadził samochodu pod wpływem środków odurzających a i zażył je dopiero w sklepie (...) w ubikacji. W ocenie Sądu oskarżony przygotował swoją linię obrony, gdzie zaprzeczał wszelkim zarzutom, których świadkami były inne osoby, których zeznania zostały ocenione jako wiarygodne.

Zeznania pokrzywdzonej D. C. złożone zarówno w postępowaniu przygotowawczym jak i sądowym w sposób szczegółowy opisują zdarzenie z dnia 2 września 2020 r. Brak było podstaw do kwestionowania wiarygodności świadka. Zeznania złożone zarówno w postępowaniu przygotowawczym jak i przed sądem pozostają zbieżne. Pokrzywdzona

opisała zachowanie się oskarżonego, które wskazywało na działanie pod wpływem alkoholu lub innego środka odurzającego o czym świadczyły wytrzeszczone oczy, nieborność i niezgrabność ruchów. Pokrzywdzona była już wcześniej wielokrotnie świadkiem takich zachowań mając w rodzinie osobę uzależnioną od narkotyków. Zeznania pokrzywdzonej pozostają zbieżne z zeznaniami J. M. (1), która w podobny sposób opisywała zachowanie się oskarżonego.

Pokrzywdzona wskazała, że mężczyzna podszedł do przyczepy gastronomicznej wyłącznie w koszulce, a w pozostałej części był nagi. Również świadek J. M. (1) podała, iż kierowca sklepu (...) miał widzieć oskarżonego nago w sklepie. Pokrzywdzona opisała też samochód, którym przyjechał i odjechał oskarżony. Ten element znajduje potwierdzenie w zeznaniach J. M. (1). Za pozostające w logicznym związku z zeznaniami J. M. (1) należy uznać zeznania pokrzywdzonej co do czasu przybycia oskarżonego pod przyczepę gastronomiczną. Dopiero bowiem później oskarżony

pojawił się w sklepie meblowym.

Podobnie ocenić należy zeznania świadka J. M. (2), która wskazała, iż w dniu 2 września 2020 r. do sklepu (...) przy ul. (...) w R. przyjechał oskarżony. W sposób szczegółowy opisała zachowanie oskarżonego, które wzbudziło jej obawy, w związku z czym, starała się zachować dystans do oskarżonego. Świadek zeznała, iż oskarżony wielokrotnie korzystał z toalety. Fakt ten znajduje potwierdzenie w wyjaśnieniach oskarżonego, który również wskazywał, iż był w ubikacji sklepowej. W ocenie Sądu brak było podstaw do kwestionowania wiarygodności zeznań świadka, które pozostają w logicznym i czasowym związku z zeznaniami D. C.. Świadek złożyła spontaniczną i logiczną relację z tego co zaobserwowała.

Zeznania świadków należy uznać za w pełni wiarygodne. Świadców w sposób rzeczowy i spójny podali przebieg wydarzeń w dniu 2 września 2019 r. Wskazać należy, iż jako osoby zupełnie obce wobec oskarżonego nie mieli powodu, aby pomawiać go o zachowania jakie nie miały miejsca.

		<p>Zdaniem Sądu sporządzona na potrzeby postępowania opinia z badań kryminalistycznych z zakresu toksykologii (...) jest pełna, jasna i nie zachodzą w niej sprzeczności. Została sporządzona przez kompetentne osoby, dysponujące wiadomościami specjalnymi. Konkluzje opinii sformułowane zostały zgodnie z fachową wiedzą oraz zasadami doświadczenia życiowego. Opinia odpowiada na skierowane do biegłych pytania.</p> <p>Pozostałe dowody zgromadzone w postępowaniu również nie budziły wątpliwości Sądu ani stron, dlatego można było uczynić je podstawą ustaleń faktycznych w sprawie. Jeśli chodzi o notatkę urzędową, to Sąd czynił na jej podstawie jedynie takie ustalenia, które nie pozostają w sprzeczności z treścią art. 174 kpk.</p>	
<p><i>o.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i></p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	

1.,2.	Częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. P.	<p>W toku postępowania przygotowawczego jak i przed Sądem oskarżony konsekwentnie nie przyznawał się do zarzuconych mu czynów. W toku postępowania przygotowawczego wskazał, iż nie zamierzał wtargnąć do budki z kebabem, a chciał porozmawiać jedynie z obsługującą tam panią, która jak się potem okazało nie była osobą, z którą chciał porozmawiać. W postępowaniu sądowym podał, iż pracuje tam koleżanka. Przy czym z zeznań świadka D. C. wynika, iż w tym czasie nie pracowała tam inna osoba. Nadto wskazał, iż jedynie dotykał klamki budki gastronomicznej. Wyjaśnienia te pozostają jednak nielogiczne bowiem oskarżony już przy zamówieniu posiłku i bezpośredniej rozmowie z obsługującą, z uwagi na otwartą klapę budki mógł stwierdzić czy jest to osoba, z którą zamierzał porozmawiać. Środkiem nieadekwatnym do stwierdzenia, kto jest obsługującym było szarpanie za klamkę przyczepy oraz podstawienie krzesła pod ladę i próba dostania się do przyczepy.</p> <p>Za nieprawdziwe uznać należy także twierdzenie oskarżonego, że nie prowadził samochodu pod wpływem środków</p>	
-------	---	--	--

		<p>odurzających, a substancję zażył dopiero w sklepie w ubikacji. Z zeznań świadka D. C. wynika, iż oskarżony po próbie wtargnięcia do budki gastronomicznej oddalił się z tego miejsca, wsiadł do samochodu i odjechał. Zachowania świadczące o zażyciu substancji odurzających wykazywał już w czasie zdarzenia przy przyczepie gastronomicznej, a nie dopiero w sklepie meblowym.</p>	
<p>3. <i>PODSTAWA PRAWNA WYROKU</i></p>			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1.,4.	M. P.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>1. 1. Zgodnie z art. 178a § 1 k.k. kto, znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2. W ocenie Sądu realizacja znamion tego czynu</p>			

zabronionego nie ulega wątpliwości. Oskarżony poruszając się w ruchu lądowym, na drodze publicznej, pojazdem mechanicznym, znajdował się pod wpływem środka odurzającego.

Zgodnie z uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 27 lutego 2007 r. I KZP 36/06 Pojęcie środka odurzającego w rozumieniu art. 178a k.k. obejmuje nie tylko środki odurzające wskazane w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U. Nr 179, poz. 1485), lecz również inne substancje pochodzenia naturalnego lub syntetycznego, działające na ośrodkowy układ nerwowy, których użycie powoduje obniżenie sprawności w zakresie kierowania pojazdem.

Zeznania pokrzywdzonej D. C. potwierdziły, że oskarżony w krótkim okresie czasu po przyjeździe pod przyczepę gastronomiczną zaczął zachowywać się nienaturalnie. Świadek wskazał, iż oskarżony był nagi, miał wytrzeszczone oczy, a jego ruchy były niezgrabne i niezborne. Szarpał za klamkę drzwi wejściowych do przyczepy. Po wyciągnięciu zaś gazu przez D. C. wsiadł do samochodu i odjechał. Powyższe niewątpliwie wskazuje na okoliczność, iż oskarżony

od czasu przyjazdu pod przyczepę gastronomiczną pozostawał pod wpływem środków odurzających. Znajdując się pod wpływem ich działania prowadził samochód, a więc pojazd mechaniczny. Pokonał dystans z ulicy (...) na ulicę (...) w R..

Podobne nienaturalne zachowania jak w obecności D. C. przejawiał w sklepie (...) w R.. Kiedy oskarżony zniknął z pola widzenia świadka, już po przyjeździe kierowcy z towarem zauważyła, że za samochodem dostawczym stoi samochód należący do oskarżonego, który wcześniej w tym miejscu się nie znajdował. Z powyższego wynika, zatem, że oskarżony, pomiędzy przybyciem do sklepu, a przyjazdem funkcjonariuszy, poruszał się w tym czasie pojazdem.

Z wykonanej opinii z badań kryminalistycznych z zakresu toksykologii wynika, iż M. P. w dniu 2.09.2019 r. w chwili prowadzenia pojazdu znajdował się w stanie „pod wpływem środka działającego podobnie do alkoholu”, równoważnym ze stanem nietrzeźwości w odniesieniu do alkoholu etylowego (powyżej 0,5#), mając we krwi (...) w stężeniu we krwi nie mniejszym niż 188,4 ng/ml oraz (...) w stężeniu we krwi nie mniejszym niż 14,9 ng/ml. Ponadto

sam oskarżony w swoich wyjaśnieniach przyznał, iż tego dnia zażywał substancje odurzające.

(...) jest substancją psychotropową w myśl ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii. Znajduje się w wykazie nowych substancji

psychotropowych stanowiącym załącznik nr 1 do Rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 17 sierpnia 2018 r.

(...) jest natomiast nową substancją psychoaktywną w myśl Ustawy o z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii. Znajduje się w wykazie nowych substancji

psychoaktywnych, stanowiącym załącznik nr 3 do Rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 17 sierpnia 2018 r.

Substancje znajdujące się w wykazach substancji psychotropowych oraz nowych substancji psychoaktywnych

niewątpliwie należy zakwalifikować jako środki spełniające kryterium środka odurzającego.

Wobec powyższego zdaniem Sądu w przedmiotowej sprawie zachodziły przesłanki do przyjęcia, że oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał również znamiona przestępstwa z art. 178a § 1 k.k.

2. Zgodnie z art. 193 k.k. kto wdzierając się do cudzego domu, mieszkania, lokalu, pomieszczenia albo ogrodzonego terenu albo wbrew żądaniu osoby uprawnionej miejsca takiego nie opuszcza, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku. Zgodnie z art. 13 § 1 k.k. odpowiada za usiłowanie, kto w zamiarze popełnienia czynu zabronionego swoim zachowaniem bezpośrednio zmierza do jego dokonania, które jednak nie następuje.

W ocenie Sądu realizacja znamion usiłowania czynu zabronionego określonego w art. 193 k.k. nie budzi wątpliwości. W niniejszej sprawie konieczne było przyjęcie kwalifikacji z art. 13 § 1 k.k., bowiem oskarżony w zamiarze wdarcia się do przyczepy gastronomicznej swoim zachowaniem bezpośrednio zmierzał do dokonania tego czynu.

Przez „wdarcie się” należy rozumieć wejście w dowolny sposób do cudzego miejsca chronionego wbrew woli uprawnionego (M. Mozgawa, Komentarz aktualizowany do art.193 kodeksu karnego). Jest to przełamanie, przy wkroczeniu do miejsc określonych w art. 193 k.k., nie tyle przeszkody fizycznej, ile woli osoby

uprawnionej. Wchodzą tu przy tym w grę wszelkie sposoby przedostania się do miejsca wymienionego w przepisie bez zgody chociażby domniemanej, a więc gwałtem, podstępem, pod fałszywym pozorem, groźbą (zob. T. Bojarski, Karnopravna..., s. 98; R.A. Stefański, Prawnokarna..., s. 173, a także wyrok SN z 1.10.2007 r., IV KK 232/07, OSNwSK 2007/1, poz. 2147, i wyrok SA w Katowicach z 26.04.2007 r., II AKa 57/07, LEX nr 327609). Pod pojęciem zaś pomieszczenia, do którego sprawca wdziera należy rozumieć także przyczepę kempingową, samochód osobowy, wagon kolejowy, a nawet restaurację czy namiot turystyczny. (J. Lachowski. Komentarz do art. 193 kodeksu karnego).

M. P. usiłował wedrzeć się do przyczepy gastronomicznej obsługiwanej przez D. C. w różny sposób. Najpierw usiłował dostać się do wnętrza przyczepy poprzez drzwi wejściowe, mocno szarpiąc za klamkę od drzwi. Oskarżony po tej nieudanej próbie dostania się do środka próbował dostać się do niej również poprzez otwartą klapę, poprzez podstawienie krzesła pod ladę przyczepy. Były to działania i środki, które umożliwiały dokonanie czynu zabronionego. Czynności tych zaniechał

dopiero, gdy D. C. wyciągnęła gaz, czym niewątpliwie zmanifestowała brak zgody na wejście oskarżonego do środka. Już wcześniejszy brak takiej zgody można wywnioskować z zamknięcia drzwi do przyczepy na klucz. Zachowania pokrzywdzonej uniemożliwiły i odstraszyły oskarżonego. Ostatecznie oskarżony nie dokonał więc wdarcia się do przyczepy. Gdyby jednak nie działanie pokrzywdzonej oskarżony mógłby znaleźć się we wnętrzu przyczepy, do czego swoim zachowaniem bezpośrednio zmierzał. Zachowania oskarżonego wskazuje, iż jego działanie było więc jednoznacznie nakierowane na wdarcie się do przyczepy, które jednakże nie nastąpiło. Zatem kwalifikacja działania oskarżonego w formie usiłowania jest w pełni uzasadniona.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	xxx	xxx
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
xxx			

#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania	xxx	xxx
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
xxx			
#	3.4. Umorzenie postępowania	xxx	xxx
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie	xxx	xxx
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
xxx			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
	1. 4.	1. 2.	W ocenie sądu czyny M. P. są czynami zawinionymi, a stopień ich zawinienia

- 5.
- 2.
- 3.
- 5.
- 6.
- 7.

1. 2.
- 1.
- 1.
1. 2.
1. 2.
- 2.

ocenić należy jako wysoki. Oskarżony jest dorosłym człowiekiem, który zdaje sobie sprawę z tego, że obowiązuje bezwzględny zakaz prowadzenia pojazdów w stanie po zażyciu jakichkolwiek substancji odurzających i wdzierania się do cudzego pomieszczenia.

W wyniku przeprowadzonego postępowania dowodowego nie ujawniły się żadne okoliczności, które nakazywałyby oskarżonemu zachowanie się w sposób zabroniony prawnie. Brak również było podstaw do kwestionowania poczytalności oskarżonego.

Za czyn z art. 178a § 1 k.k. skarżonemu wymierzono karę 6 miesięcy pozbawienia wolności. Oceniając stopień społecznej szkodliwości czynów zarzuconych M. P. Sąd opierał się o kryteria karygodności opisane w art. 115 § 2 k.k. Stopień społecznej szkodliwości oceniono jako wysoki. Jako okoliczności obciążające uznać należy fakt, iż M. P. był już karany sądownie. Ponadto po zażyciu substancji odurzających był pobudzony i podniecony, pomimo czego zdecydował się o kierować pojazdem.

Za czyn z art. 193 k.k. oskarżonemu wymierzono karę trzech miesięcy pozbawienia wolności. Jeśli chodzi o stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego, to uznać należy, że jest przeciętny. Opierając się o funktry karygodności opisane w art. 115 § 2 k.k. jako okoliczności obciążające uznać należy fakt, iż M. P. był już karany sędownie. Ponadto pod uwagę wzięto także, iż w oskarżony usiłując wdrzeć się do przyczepy gastronomicznej był roznegliżowany co mogło zostać dostrzeżone także przez inne osoby przebywające w pobliżu przyczepy. Po zdarzeniu pokrzywdzona czuła się zaszokowana i pozostawała w traumie. Musiała opuścić miejsce pracy. Oskarżony w różnorodny sposób próbował wdrzeć się do przyczepy, co powodowało wzmożenie negatywnych odczuć po stronie pokrzywdzonej.

Wymierzona oskarżonemu kara łączna sześciu miesięcy pozbawienia wolności, jak i kary jednostkowe jest odpowiednia do stopnia społecznej szkodliwości zarzucanych oskarżonemu czynów oraz stopnia zawinienia. Nadto uwzględnia fakt, że M. P. był wcześniej karany sędownie. Orzekając w

przedmiocie kary łącznej wzięto również pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. W zakresie prewencji ogólnej kara ta pokazuje, że niestosowanie się do norm obowiązujących w społeczeństwie, które z woli ustawodawcy zostało poddane penalizacji, jest rzeczywiście karane.

W związku z czynem z art. 178a § 1 k.k., którego dopuścił się oskarżony na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeczono wobec niego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat. Na podstawie art. 63 § 4 k.k. na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów zaliczono oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 02 września 2019 roku do dnia 25 sierpnia 2020 r., tj. do dnia wydania wyroku. Orzeczenie zakazu wobec skazania za czyn z art. 178a § 1 k.k. jest obecnie obligatoryjne. Okres 3 lat, a zatem w najniższej przewidzianej prawem wysokości jest wystarczający, by oskarżony docenił to, jak wielkim udogodnieniem jest posiadanie prawa

jazdy. W tym czasie będzie zmuszony do korzystania z innych środków transportu, co z pewnością stanie się dla niego realną uciążliwością. Trzeba jednak podkreślić, że sankcja karna, a w tym przypadku środek karny, ze swojej definicji musi niesć za sobą uciążliwość dla sprawcy. Trzyletni zakaz ma mu również uzmysłwić, że jazda samochodem pod wpływem środków odurzających stanowi realne zagrożenie dla innych uczestników ruchu drogowego. Jego naganne zachowanie powinno skutkować czasowym wykluczeniem go z ruchu drogowego jako kierowcy.

Na podstawie art. 43a § 2 k.k. orzeczono wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 5000 złotych na rzecz Funduszu Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. W obecnym stanie prawnym orzeczenie tego środka karnego było obligatoryjne. Wskazanie jego wysokości w dolnych granicach przewidzianych przez ustawodawcę jest wystarczająco surowe, by zrealizować cel represyjny oraz wychowawczy wobec oskarżonego. W ocenie Sądu okoliczności podane przy uzasadnieniu wymierzonej kary, a w szczególności jednostkowość zachowania oskarżonego

sprzeciwia się orzeczeniu tego środka w wyższej wysokości.

Na mocy art. 85 § 1 i 2 k.k. o art. 86 § 1 k.k. Sąd połączył orzeczone wobec oskarżonego kary jednostkowe i wymierzył mu karę łączną sześciu miesięcy pozbawienia wolności.

Przestępstwa jakie popełnił oskarżony mają co prawda poważny charakter, ale zdaniem Sądu nie powodują konieczności orzekania wobec oskarżonego kary bezwzględnej. Sąd uznał, iż istnieje pozytywna prognoza kryminologiczna wyrażająca się w przekonaniu, że nie popełni on ponownie przestępstwa i będzie przestrzegał porządku prawnego. W tym stanie rzeczy zastosowano wobec niego na mocy art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 k.k. dobrodziejstwo warunkowego zawieszenia wykonania kary i ustalono okres próby na dwa lata, przyjmując, iż czas ten jest konieczny do sprawdzenia, czy pozytywna prognoza przyjęta co do oskarżonego przez Sąd jest trafna. Świadomość możliwości zarządzenia wykonania kary winna sprawić, że oskarżony będzie zachowywać się poprawnie.

			Sąd na mocy art. 72 § 1 pkt 2 k.k. zobowiązał oskarżonego do pisemnego przeproszenia pokrzywdzonej D. C. w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się wyroku.
5. <i>1Inne</i> ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
xxx	xxx	xxx	xxx
1.6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
xxx			
7. KOszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		

8.	Konsekwencją rozstrzygnięcia merytorycznego było orzeczenie o kosztach postępowania. Sąd na podstawie art. 627 k.p.k. zasądził od oskarżonego M. P. na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w postaci wydatków w wysokości 645 złotych i opłaty w kwocie 120 złotych.	
6. 1Podpis		